

pågældende person eller enhed truffet af en national kompetent myndighed, er opfyldt. En gennemgang af praksis viser, at klagerne i en række sager har fået medhold, og at domstolene har annulleret Rådets afgørelse vedrørende den pågældende.

3.3. Gældende ret

3.3.1. Udlændingelovens regler m.v.

Der er i udlændingelovens § 10 fastsat regler om udelukkelse fra opholdstilladelse i tilfælde, hvor en udlænding må anses for en fare for statens sikkerhed eller en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, eller hvor udlændingen anses for omfattet af artikel 1 F i flytningekonventionen. Endvidere er der i § 10 fastsat regler om udelukkelse fra opholdstilladelse i tilfælde, hvor en udlænding har begået eller må antages at have begået alvorligere kriminalitet uden for landet. Endelig indeholder § 10 regler om, at en udlænding, der er udvist med indrejseforbud efter visse nærmere angivne bestemmelser, normalt ikke kan gives opholdstilladelse.

Efter flytningekonventionens artikel 1 F finder konventionens bestemmelser ikke anvendelse på den, om hvem der er alvorlig grund til at antage, at den pågældende

- har begået en forbrydelse mod freden, en krigsforbrydelse eller en forbrydelse mod menneskeheden, således som disse forbrydelser er defineret i de mellemfolkelige aftaler, som er indgået for at træffe forholdsregler herimod (litra a),
- har begået en alvorlig ikke-politisk forbrydelse uden for tilflugtslandet, inden han som flygtning fik adgang til dette (litra b),
- har gjort sig skyldig i handlinger, der er i strid med De Forenede Nationers mål og grundsætninger (litra c).

Bestemmelsen indebærer, at en udlænding, der isoleret set er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, udelukkes fra at opnå beskyttelse efter denne bestemmelse.

Det følger af udlændingelovens § 10, stk. 1, at en udlænding, der under henvisning til udelukkelsesgrundene i flytningekonventionens artikel 1 F ikke kan meddeles asyl efter udlændingelovens § 7, stk. 1, heller ikke kan meddeles asyl efter § 7, stk. 2, eller i øvrigt meddeles opholdstilladelse efter lovens §§ 8-9 eller registreringsbevis eller opholdskort i medfør af EU-reglerne, jf. lovens § 6. Det forhold, at en person er omfattet af udelukkelsesgrundene i artikel 1 F, indebærer således, at den pågældende ikke kan opnå opholdstilladelse i Danmark, heller ikke selvom der foreligger særlige grunde, jf. afsnit 3.3.2. Kan udlæn-

dingen ikke udsendes tvangsmæssigt på grund af refoylementsforbuddet, jf. afsnit 3.3.2.1., vil den pågældende være henvist til et såkaldt tålt ophold i Danmark.

En udlændings opholdstilladelse kan nægtes forlænget eller inddrages, når der foreligger oplysninger om forhold, der efter reglerne om udelukkelse, ville udelukke udlændingen fra opholdstilladelse, dvs. hvis den pågældende anses for at udgøre en fare for statens sikkerhed eller en alvorlig trussel mod den offentlige orden, den pågældende er omfattet af artikel 1 F i flytningekonventionen, eller den pågældende uden for Danmark har eller må antages at have begået alvorlig kriminalitet, jf. udlændingelovens § 11, stk. 2, og § 19, stk. 2.

Hvis en udlænding med opholdstilladelse udvises med indrejseforbud, bortfalder opholdstilladelsen, jf. § 32, stk. 1.

En udlænding kan i visse situationer afvises og dermed nægtes indrejse og ophold i Danmark. Efter udlændingelovens § 28, stk. 1, nr. 1, kan en udlænding afvises, hvis udlændingen har et indrejseforbud, jf. udlændingelovens § 32. En udlænding kan endvidere afvises fra indrejse, hvis bl.a. hensynet til Schengenlandenes offentlige orden, forhold til fremmede magter eller sikkerhedsmæssige grunde tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold her i landet, eller hvis det findes påkrævet af hensyn til statens sikkerhed, jf. udlændingelovens § 28, stk. 7-8.

Det fremgår af udlændingelovens § 3 a, at en udlænding med indrejseforbud, jf. udlændingelovens § 32, skal have visum for at indrejse og opholde sig i Danmark. Visum udstedes som udgangspunkt til at gælde for indrejse og ophold i alle Schengenlande, jf. udlændingelovens § 4, hvorimod et nationalt begrænset visum, jf. lovens § 4 a, kun anvendes helt undtagelsesvis i de tilfælde, hvor der ikke kan udstedes et Schengenvisum. Visum med gyldighed for alle Schengenlande kan kun udstedes, hvis den pågældende ikke er indberettet til Schengeninformationssystemet og ikke udgør en trussel for Schengenlandenes offentlige orden, forhold til fremmede magter eller nationale sikkerhed eller sundhed, jf. udlændingebekendtgørelsens § 15, stk. 1, nr. 4 og 5. Et visum kan endvidere inddrages, hvis grundlaget for udstedelsen var urigtigt eller ikke længere til stede, hvis det findes påkrævet af hensyn til Schengenlandenes offentlige orden, forhold til fremmede magter, nationale sikkerhed eller sundhed, eller hvis den pågældende udlænding er indberettet til Schengeninformationssystemet som uønsket, jf. udlændingebekendtgørelsens § 20.